زیر سقف مصلا

مدیر کمیته انتخاب ناشران، «ناشر برتر» شد

دفاع «داوران» از یک انتخاب

● **شرق:** مسوولان برگزاری بیست‌وهفتمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران و کمیته انتخاب ناشران برتر این دوره شاید انتظار نداشتند در بیست‌وهفتمین نمایشگاه کتاب انتشارات سخن، جامعه‌نگر، افق، محراب قلم، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، موسسه بوستان کتاب، سازمان انتشارات جهاد دانشگاهی به‌عنوان ناشران برتر و آموت، علوم یارانه، سفیر اردهال، تضامنی حتمی، موسسه تالیف، ترجمه و نشر آثار هنری متن، میزان، مینوی خرد، عصر داستان و فرهنگ معاصر به‌عنوان ناشران برگزیده ویژه انتخاب شوند. اعلام نام سازمان انتشارات دانشگاهی و محمد سلگی به‌عنوان ناشر برگزیده در بخش دانشگاهی باعث شگفتی شد. شگفتی که هیات داوران انتخاب ناشران را مجبور به انتشار بیانیه‌ای فوری کرد. در کنار این محمد سلگی عضو هیات داوران را مجبور به توضیح کرد. سلگی انتخاب ناشران برتر کشور را بر اساس یک آیین‌نامه مشخص دانست که شاخص‌هایی برای آن تعریف شده: «کیفیت محتوایی کتاب‌ها، تعداد کتاب‌های چاپ اول، تالیفی‌بودن آثار، تعداد چاپ‌ها، میزان ایجاد علاقه در مردم به کتابخوانی، کسب جوایزی مانند کتاب سال و کتاب فصل و دیگر جشنواره‌های فرهنگی.» اما در کنار صحبت‌های سلگی در بیانیه هیات داوران این موارد شفاف‌تر درآمده است. در این بیانیه هیات داوران با افتخار به انتخاب‌های خود آورده است: «حوزه نشر کتاب در کشور به‌رغم همه کاستی‌ها و تنگناهای متعدد و گوناگون توانسته است چرخ‌های این صنعت را برای جامعه پرافتخار دانش و فرهنگ در ایران فعال نگاه دارد و با وجود مشکلات اقتصادی که از فرط روشنی، بیان آن لطفی ندارد؛ کاروان کتاب کشور همچنان در صیرورت بوده است.»

مکعب سفید

عارفه یونسی آثارش را به گالری فرامرزی می‌برد

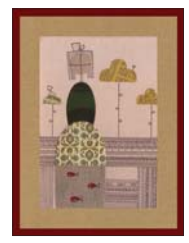

● **شرق:** گالری فرامرزی در اولین نمایشگاه خود در سال جدید به پیشواز تصویرسازی‌های عارفه یونسی می‌رود. این گالری که از سال گذشته فعالیت خود را از سر گرفته، از ۱۲ اردیبهشت، آثار این تصویرگر جوان را روی دیوار می‌برد. علی فرامرزی، نقاش و مدیر این گالری در تحلیل آثار این نمایشگاه نوشته است: «ساده‌سازی و استیله‌کردن، همواره ممارستی است که از نوعی مکاشفه درونی برمی‌خیزد، تلاشی که اگر نتواند به بار نشیند نتیجه‌اش شکست است برای هنرمند. به‌همین دلیل، خطرکردنی است که همه‌کس را دل آن نیست، چراکه حداقل باقی‌مانده باید آنقدر گزیده باشد که همه چالش‌های فضاهای خالی را جبران کند. این کم‌گویی و گزیده‌گویی نه از سر تنبلی که از نوعی پختگی می‌آید و این همان چیزی است که عارفه به‌خوبی دریافته، چنانچه آنجا که لازم می‌بیند به قدر اشباء متمرکز می‌شود و ریزه‌کاری می‌کند.» او در ادامه این مطلب آورده است: «حس عاطفی درون کارهایش به‌خوبی زنانگی‌اش را عیان می‌کند و می‌تواند با همان خطوط به غایت نازک و المان‌هایی گاه تکرارشونده، احساس بیننده را به کفایت ارضا کند. او در بند هیچ نوستالژی به بند نیامده و گویی جز جواب‌دادن به احساسش هیچ مرزی را ذهنش نمی‌پسندد. اگرچه کارهایش پهلو به تصویرسازی می‌زند ولی به گمان من عطوفت نهان در آنها، بسیار بیشتر از این است.» این نمایشگاه از ساعت چهار الی هشت بعدازظهر روز ۱۲ تا ۲۲ اردیبهشت در گالری فرامرزی به نشانی میدان ونک، خیابان ونک، کوچه ارم، پلاک ۶ برگزار می‌شود. این گالری روزهای شنبه تعطیل است.

تماشاخانه

پیش‌فروش «پلنگ صورتی» آغاز شد

● **شرق:** پیش‌فروش اینترنتی جدیدترین نمایش گروه هنرهای اجرایی ویرگول از دوم اردیبهشت آغاز شد. اثر نمایشی جدید آروند دشت‌آرای که هنوز عنوان آن اعلام نشده درباره شخصیت کارتونی پلنگ صورتی است و از چهارم خرداد در سالن استاد ناظرزاده‌کرمانی تماشاخانه ایرانشهر اجرا می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند بلیت اینترنتی این نمایش را از سایت تماشاخانه ایرانشهر tamashakhaneh.ir و سایت تئاترنت theatrnet.com خریداری کنند که بلیت آن در هفته نخست اجرا با ۲۰درصد تخفیف عرضه خواهد شد. در این نمایش ستاره پسیانی، اشکان جنابی، کاظم سیاحی، رامین سیار دشتی، داریوش موفق و حسن معجونی بازی می‌کنند و احسان گودرزی متن را نوشته است. این اجرا در ادامه پروژه گروه هنرهای اجرایی ویرگول درباره فانتزی‌های کودکانه در دنیای امروز است که پیش از این نیز با نمایش «تن‌تن و راز قصر موندس» در همین تماشاخانه اجرا شده بود و این ایده را پیگیری کرده‌اند.

پرستویی در رونمایی از کتابش:

دستمزد ۶۰۰ میلیونی «چ» را نپذیرفتم

بهناز شیربانی

عکس: مهر

۹ اردیبهشت روز پرویز پرستویی بود؛ چراکه بعد از ۱۲سال بسته‌ای فرهنگی از خاطرات زندگی هنری و شخصی‌اش رونمایی شد. در این مراسم در کنار پرویز پرستویی، لیلی کریمان، نویسنده؛ محسن حصامی، مدیر اجرایی؛ علیرضا عزیزی، ناشر و مهیار جوادی‌فر، مشاور رسانه‌ای هم حضور داشتند. علیرضا عزیزی که در طول این نشست بارها خوشحالیش را بابت هشت‌سال غیبتش در فضای نشر بازگو کرد، با اشاره به فعالیت‌های اخیرش گفت: «شروع کار کتاب «من پرویز پرستویی» از سال ۸۰ آغاز شد و پرویز پرستویی گفت‌وگوهایی را با امید روحانی داشت که بعد از مدتی روند این گفت‌وگوها متوقف شد و ما از لیلی کریمان خواستیم کار را ادامه دهد و بعد از وقفه‌ای طولانی بار دیگر گفت‌وگوها از سر گرفته شد و شما امروز شاهد عرضه این محصول فرهنگی هستید.» لیلی کریمان، مترجم و نویسنده نیز که بخش عمده‌ای از گفت‌وگوها و نگارش را برعهده داشته، گفت: «در زمانی که به من پیشنهاد شد در ادامه روند کتاب در کنار گروه باشم ۱۵سال تجربه همکاری با انتشارات توفیق‌آفرین را داشتم و سال ۸۸ زمانی بود که من پیگیر جمع‌آوری کتاب شدم. خاطرم هست که بارها با آقای پرستویی تماس گرفتم و او جواب نداد و دوست نداشتم برایش پیغام بگذارم و ترجیح می‌دادم مستقیم صحبت کنم. یک شب تصمیم گرفتم برایش پیغام بگذارم و جملاتم را اینطور شروع کردم. «سلام آقای پرستویی، من لیلی کریمان هستم، نویسنده...» و آقای پرستویی سریع تلفن را جواب داد. وقتی در مورد ادامه روند کار با او صحبت کردم تمایلی نشان نداد و پاسخش این بود که پیشکسوت‌تر از من هم در سینما وجود دارد و پاسخ من فقط این بود که قطعا این کتاب باید در مورد کسی باشد که ستاره است و مهم‌تر از آن اینکه در آسمان مردم است و هر ستاره‌ای واجد این شرایط نیست.» پرویز پرستویی که در تمام مدت آرام و بی‌صدا به تصاویری که از مراحل چاپ و تولید فیلم و آلبوم صوتی پخش می‌شد خیره شده بود و حرف‌های همکارانش در این کتاب را با دقت گوش می‌کرد در تکمیل صحبت‌های کریمان گفت: «تمام حرف من این بود که من کسی نیستم که مثل هیچ‌کس نباشم. متاسفانه در سینما افرادی هستند که همدیگر را دوست ندارند و منتظرند تا زیر پای هم را خالی کنند و به این علت دوست نداشتم برای تولید این اثر کاری انجام شود. هنوز هم اعتقاد دارم من در حال تجربه‌کردنم و شاید زندگی من به اندازه کافی جذاب نباشد.» او ادامه داد: «بخشی از این کتاب به گفت‌وگوهای من با امید روحانی اختصاص داشت که در مرحله‌ای متوقف شد و خانم کریمان به گروه ملحق شد و در اولین نشستی که با خانم کریمان داشتم وقتی احساسات و قلمش را دیدم حس کردم که این کتاب را خودم نوشتم اما همه اینها دلیل اصلی من برای پذیرفتن این کار نبود. چیزی که من را برای نگارش این کتاب به‌وجد آورد دو دلیل بود. اول اینکه در زندگی روزمره هر کدام از ما بازیگران با کسانی مواجه شده‌ایم که علاقه‌مند به بازیگری هستند، پدر و مادرهایی که فکر می‌کنند بچه با استعدادی دارند که باید بازیگر شود، اگر این دسته از افراد این کتاب را بخوانند فکر می‌کنم تکلیف‌شان با خودشان روشن می‌شود که با تمام اتفاقاتی که برای من به‌عنوان بازیگر افتاده است به سمت بازیگری بروند یا نه.»

> **پرستویی:**
> **«وقتی بحث ساخت «چ» به میان آمد و قرار شد بار دیگر با این تهیه‌کننده کار کنم با خودم گفتم چطور می‌توان بار دیگر با این تهیه‌کننده بر سر یک میز نشست و به توافق رسید. حتی بحث دستمزد ۶۰۰میلیونی هم مطرح شد که من تابه‌حال در عمرم چنین دستمزدی نگرفتم و این کار را نپذیرفتم**

پرستویی افزود: «هدف دومم این بود کسانی که سینما را دنبال می‌کنند و احیانا من جزو بازیگرانی هستم که به‌خاطر من دیدن یک فیلمی را انتخاب می‌کنند با خواندن این کتاب با زندگی من آشنا شوند.»

بازیگر فیلم سینمایی «آژانس شیشه‌ای» درباره این موضوع که تا به امروز هیچ صفحه‌ای در فضای مجازی نداشته است، گفت: «من یکی، دوسالی مشاور هنری صفحه‌ای در یکی از نشریات بودم که خودم خبر نداشتم و پاسخ علاقه‌مندان را می‌دادم که البته چه خوب جواب می‌دادم آنقدر که شاید خودم نتوانم چنین چیزهایی بگویم. یک روز کسی این مجله را به من نشان داد و من غافلگیر شده بودم و وقتی با آن مجله تماس گرفتم که چرا این کار را انجام دادید، گفتند چند بار با شما تماس گرفتیم وقتی دیدیم مصاحبه نمی‌کنید گفتیم این کار را انجام بدهیم. اما این فرصت خوبی است که بگویم من هیچ صفحه‌ای در فیس‌بوک ندارم و تنها به بهانه انتشار محصولات این شرکت صفحه‌ای به نام «من پرویز پرستویی» باز شده است که در جریان کامل آن هستم.»

علیرضا عزیزی در ادامه توضیحاتی را درباره محصولات فرهنگی پرویز پرستویی که ۱۲سال زمان صرف آن شده است ارایه داد. پرستویی در ادامه این مراسم در پاسخ به پرسش خبرنگاری مبنی بر اینکه تا چه حد در این کتاب دست به خودسانسوری زده است، گفت: «من همه آن چیزی که باید را در این کتاب گفته‌ام و هیچ خودسانسوری نکردم. اما شاید برخی از موضوعات را نگفته‌ام چرا که فکر می‌کنم شاید هنوز این ظرفیت که بتوان همه چیز را بازگو کرد وجود نداشته باشد.»

در ادامه این نشست یکی از خبرنگاران به مصاحبه او با یکی از نشریات مبنی بر از دست دادن خانه‌اش توسط یکی از تهیه‌کنندگان سینما اشاره کرد و پرسید آیا از این دست خاطرات در کتاب وجود دارد یا خیر؟ و پرویز پرستویی پاسخ داد: «اینها واقعیت زندگی من است. این موضوع به سال‌ها پیش مربوط می‌شود که من سه‌چهارم خرید خانه‌ای را از تهیه‌کننده‌ای که با او تجربه همکاری داشتم خریدم اما بعد متوجه شدم که خانه برای کس دیگری است و به نوعی کلاهبرداری شده است و چون من سال‌ها در دادگستری کار می‌کردم دوست نداشتم این بار خودم در نقش ارباب رجوع به دادگستری مراجعه کنم که این تهیه‌کننده سال‌هاست در سینما چنین کارهایی می‌کند و مدام بین زندان و بیرون در رفت‌وآمد است.»

او ادامه داد: «وقتی بحث ساخت «چ» به میان آمد و قرار شد بار دیگر با این تهیه‌کننده کار کنم با خودم گفتم چطور می‌توان بار دیگر با این تهیه‌کننده بر سر یک میز نشست و به توافق رسید. حتی بحث دستمزد ۶۰۰میلیونی هم مطرح شد که من تابه‌حال در عمرم چنین دستمزدی نگرفتم و این کار را نپذیرفتم. همه کسانی که من را می‌شناسند می‌دانند در همه عمرم چیزی را برای خودم نخواستم. ای‌کاش این بحث‌ها در سینما تمام شود. سینما جای این آدم‌ها نیست و باید به سلامت کار کرد. من همیشه هنر را ترجیح داده‌ام و هنر را برای خودش خواسته‌ام همیشه سینما به دنبال من آمد وگرنه بارها از این موضوع حرف زده‌ام که هنوز هم خودم را تئاتری می‌دانم و مساله من تئاتر است.»

در پایان این نشست عزیزی از بزرگداشت پرویز پرستویی بعد از پایان نمایشگاه کتاب خبر داد و افزود: «قرار است سازمان سینمایی مراسمی برای بزرگداشت آقای پرستویی برگزار کند و دبیری آن بر عهده آقای محمد حیدری است.»

کتاب‌خوان

نمایشگاه کتاب فرصتی برای یادآوری

هوشنگ مرادی‌کرمانی

● نویسندگان کمتر درگیر مسایلی هستند که ناشران در زمان برگزاری نمایشگاه کتاب با آن دست‌به‌گریبان هستند، شاید بیشترین موضوعی که ما نویسندگان همزمان با نمایشگاه کتاب از آن خوشحال هستیم، این است که این رویداد، فرصتی برای یادآوری به مردم است تا دوباره متوجه کتاب و نویسندگان شوند و اینکه کتاب می‌تواند بخشی از زندگی مردم باشد. برگزاری نمایشگاه کتاب باعث می‌شود مردم بازهم به‌سراغ کتاب بروند و این مساله خوشحال‌کننده است. چنین نمایشگاه‌هایی ویترین یک جامعه محسوب می‌شوند و معمولا با سروصدا و تبلیغات زیادی همراه هستند تا موردتوجه قرار گیرد، درغیر این صورت جریان آرام نه‌چندان دلچسب کتاب بدون هیچ تغییری راه خود را می‌رود. البته نباید انتظار داشت به‌دلیل برگزاری چنین رویدادی، یک‌دفعه بازار کتاب دچار تغییر اساسی شود اما همانطور که اشاره کردم حسن برپایی نمایشگاه‌هایی مانند کتاب، یادآوری ارزش کتابخوانی به مردم است.

پیشنهاد

پیش‌فروش نمایش «هملت» آغاز شد

● **شرق:** پیش‌فروش نمایش«هملت» کار آرش دادگر در سایت تماشاخانه ایرانشهر و سایت تی‌وال آغاز شد. نمایش هملت که جوایز بخش بین‌الملل سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را از آن خود کرد، از ۳۰ اردیبهشت در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود و علاقه‌مندان از امروز می‌توانند با مراجعه به سایت تماشاخانه ایرانشهر به آدرس www.tamashakhaneh.ir و سایت تی‌وال به آدرس www.tiwall.com نسبت به پیش‌خرید بلیت این نمایش اقدام کنند. در این نمایش شبنم فرشادجو، خسرو شهراز، مهران امام‌بخش، وحید راد، امین طباطبایی، عمار عاشوری، محمدرضا علی‌اکبری، بهروز کاظمی، حسام منظور، ساناز نجفی، اسمعیل صالحی و مهراب رستمی به ایفای نقش می‌پردازند. نمایش«هملت» برداشتی آزاد از نمایشنامه هملت اثر جاودانه ویلیام شکسپیر است.

پس از ۱۵ سال انتظار شاهنامه «شاه طهماسبی» رونمایی شد

پایان خوش «شاهنامه»

دنیا عیوضی: پای خیلی‌ها در این ماجرا دخیل است. برخی به نیکی؛ همچون زنده‌یاد حسن حبیبی و برخی به بدی مثل آرتور هوتن، صاحب کارخانه معروف بلورسازی کورنینگ. نام‌های دیگری هم به ماجرای شاهنامه «شاه طهماسبی» گره می‌خورد اما به نظر می‌رسد همیشه، «شاهنامه آخرش خوش است». آنهایی که عصر دوشنبه هشتم اردیبهشت به ساختمان آجری فرهنگستان در تقاطع خیابان‌های طالقانی و ولیعصر آمده بودند پایان خوش شاهنامه را دیدند. بعد از ۱۵ سال انتظار سرانجام از شاهنامه «شاه طهماسبی» با حضور علی جنتی وزیر ارشاد، علی معلم دامغانی رییس فرهنگستان هنر، دکتر رضا داوری اردکانی رییس فرهنگستان علوم، علی مرادخانی، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، دکتر رهیده و شمار زیادی از استادان و بزرگان اهل ادب، هنر و حکمت رونمایی شد.

مراسمی نه در شأن شاهنامه

مراسم رونمایی البته در شأن اثر سترگی چون شاهنامه نبود؛ از آن رو که شمار زیاد مدعوین بدون در نظرگرفتن گنجایش سالن، موجب شلوغی و بی‌نظمی شد تا جایی که مجری مراسم هم به این موضوع اعتراف کرد. در ابتدای مراسم، علی معلم دامغانی، رییس فرهنگستان هنر با ذکر جمله‌ای از مقدمه نهج‌البلاغه، کلام خود را آغاز کرد و گفت: «اینکه سخنان خود را با این ذکر آغاز می‌کنم، مسلما دقیقه‌ای در کار است. اول نگهداشتن سنت؛ خطبه و سخن از دیرباز از یونان و ایران قدیم و حتی اعراب به ما میراث رسیده است.» معلم، شاهنامه را شناسنامه ملی ایرانیان و کارنامه مذهب و تشیع ایرانیان دانست و ادامه داد: «در روزگار سلطان محمود غزنوی -ترک‌سالاری که از امیران بود و در مقابله با ایرانیان می‌سگالید- شاعری فرزانه، به کمک موبدان و دهقانان، افسانه‌های گذشته ایرانیان را جمع می‌آورد و آن را با طبع شگفتی که موهبت الهی است، تبدیل به اثری می‌کند که در تاریخ بشر -اگر حرمت نگه داریم- در ردیف برترین‌هاست.»

نقل قول جنتی از پاموک

اما علی جنتی در این مراسم شاهنامه حکیم ابوالقاسم فردوسی را گنجی هزاران ساله شمرد و گفت: «رنج ۳۰ساله حکیم ابوالقاسم فردوسی، گنج هزاران ساله شد. حکیم می‌دانست که آرَشین تیرش در شبان و روزانِ تاریخ، از پروازی بلند و بالا فرو نخواهد ایستاد و نامورنامه‌اش، شناسنامه تاریخی ملتی دیرسال خواهد بود. حکیم می‌دانست که زمین و زمان هم‌داستان شده‌اند تا حکایت‌های حکمت‌آمیز و منش‌آموز او را دهان به دهان، گوش‌به‌گوش، دست‌به‌دست، قلم‌به‌قلم و دل‌به‌دل روایت کنند.» وزیر ارشاد، خروج این اثر ارزشمند را در زمان عثمانی دانست و اشاره کرد که بالندگی جامعه در گرو تکریم عالمان و شاعران و هنرمندانی است که آثارشان در سیر ایام و گذشت روزگاران، بی‌زوال می‌ماند. او سپس به نوشته‌ای از اورهان پاموک، نویسنده شهیر ترکیه و برنده جایزه نوبل ادبیات اشاره کرد که درباره این اثر ارزشمند نوشته: «بسا که هنرمندان و نقاشان طراز اول عثمانی در حسرت دیدن نگاره‌های شاهنامه شاه طهماسبی به تب و تاب افتادند.» و افزود: «این اثر از مرزهای تاریخ و جغرافیا گذشت. محققان بریتانیا و ایتالیا و آمریکا و هنرشناسان فرانسه و آلمان سال‌ها به آن پرداختند و شیفتگی و شیدایی خود را صادقانه بازگو کردند و بدین‌سان، عنوان گران‌ترین اثر هنری - تاریخی ایران را از آن خود کرد.»

۱۵ سال انتظار

چاپ اثری که نماد اساطیر، فرهنگ و هنر کهن ایران است، از اواخر دهه ۷۰ توسط رییس سابق فرهنگستان هنر مورد پیگیری بود. این کتاب ۱۵ سال پیش به ایران بازگردانده شد. شاهنامه طهماسبی را موزه سیار هنر نگارگری ایران می‌خوانند. خوشنویسی و نگارگری این کتاب به فرمان شاه‌اسماعیل صفوی و به وسیله بزرگ‌ترین هنرمندان آن دوران انجام شد و حدود ۲۰سال طول کشید. این شاهنامه منحصربه‌فرد در اصل ۲۵۸ مینیاتور را در برداشته است. شاهنامه طهماسبی از حدود یک قرن پیش دست‌به‌دست گشته، برگ‌هایی از آن جدا شده و آنچه از آن به‌جا مانده ۱۱۸ نگاره را شامل می‌شود. در نیمه‌دوم سده دهم هجری این اثر به سلطان عثمانی هدیه شد و تا ابتدای قرن نوزدهم میلادی در کتابخانه سلطنتی عثمانی نگهداری می‌شد. این اثر نفیس یک قرن بعد، در سال ۱۹۰۳ میلادی، برای نخستین بار در پاریس به نمایش عمومی گذاشته شد. شاهنامه طهماسبی که در آن زمان به یک انگلیسی تعلق داشت حدود نیم قرن بعد به آرتور هوتن فروخته می‌شود. هوتن در سال ۱۹۷۰ میلادی ۷۸ صفحه از این شاهنامه را به موزه متروپولیتن نیویورک هدیه می‌کند. گفته می‌شود علت این کار فرار از مشکلات مالیاتی بوده است. هوتن تا اوایل دهه ۸۰ میلادی که زنده بود ۵۵ برگ دیگر از شاهنامه طهماسبی را به حراج گذاشت و ۱۱۸ مجلس باقیمانده به فرزندش به ارث رسید. ایران از ۱۴۰ برگی که حراج شد تنها یک برگ را برای موزه رضا عباسی خرید. در سال ۱۳۷۲، ۱۱۸ برگ از این شاهنامه به همت حسن حبیبی، معاون اول رییس‌جمهور وقت، به موزه هنرهای معاصر تهران منتقل شد و با تابلویی از دکونینگ با عنوان «زن، شماره ۳» که ظاهرا امکان نمایش آن در جمهوری اسلامی وجود نداشت، معاوضه شد. قرار بود شاهنامه طهماسبی اردیبهشت ۸۷ در همایش ملی شاهنامه‌نگاری رونمایی شود که به تاخیر افتاد. روابط‌عمومی فرهنگستان هنر، دهم خرداد ۸۸ با انتشار بیانیه‌ای بار دیگر خبر از انتشار شاهنامه طهماسبی در این سال داده بود که آن زمان هم این اتفاق رخ نداد تا روز هفتم اردیبهشت امسال که انتظارها سرانجام به سر رسید.

IEON
Since 1960

آبان جنوبی: خیابان کریم خان زند
خیابان آبان جنوبی، نبش چهارراه ورشو
تلفن : ۸۸۹۰۴۶۲۵-۸۸۹۳۰۳۶۳

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)
قبل از دوراهی دزاشیب
تلفن : ۲۲۷۲۴۰۰-۲۲۷۲۴۴۰۰

صبحانه متفاوت در سام سنتر
فرشته: سام سنتر- طبقه ۸
تلفن : ۲۲۶۵۳۸۴۱

www.leon1960.com